

Дзіцячая мастацтва

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕНІКАЎ БССР

Год выдання 34-ы
№ 91 (2040)
12 лістапада 1965 г.
ПЯТНІЦА
Цана 4 кап.

УРАЧЫСТА І РАДАСНА АДЗНАЧЫЛІ САВЕЦКІЯ ЛЮДЗІ 48-ю ГАДАВІНУ Вялікага Кастрычніка. ЦЕСНА ЗГУРТАВАНЫ ВАКОЛ КАМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ, НАШ НАРОД ЯШЧЭ РАЗ ПРАДЭМАНСТРАВАЎ СВАЮ ВЕРНАСЦЬ РЭВАЛЮЦЫЙНЫМ ТРАДЫЦЫЯМ, СВАЮ ГАТОЎНАСЦЬ АДДАЦЬ УСЕ СІЛЫ БАРАЦЬБЕ ЗА КАМУНІЗМ.

НАСУСТРАЧ З'ЕЗДУ ПАРТЫІ

КОЖНАЙ ЦЭНТРАЛЬНАЙ СЯДЗІБЕ—КІНАСТАЦЫЯНАР

Гэты радок з пастановы шостага сесіі Вярхоўнага Савета БССР «Аб стане і мерах палепшэння работы культурна-масавых устаноў рэспублікі» стаў зараз дэвізам работы рагачоўскіх кінафікатароў.

дэманструюцца з кінаперасомак. Кінафікатары раёна прыкладаюць шмат намаганняў, каб з дапамогай праўленню калгасоў у бліжэйшы час палепшыць абслугоўванне насельніцтва.

Мінск. Цэнтральная плошча. 7 лістапада 1965 года. У калонах дэманстрантаў.

Перад трыбунамі — военная тэхніка.

Ідзе калектыў Рускага тэатра імя М. Горькага. Фота Ул. КРУКА.

У якасць культурна-асветнага ўдзелу ў гэтым годзе падрыхтоўка да XXIII з'езду Камуністычнай партыі.

РЫХТУЮЦА БІБЛІЯТЭКІ

Дзейна рыхтуюцца да з'езду работнікі Віцебскай абласной бібліятэкі імя Ул. І. Леніна. Тут у читальнай зале экспануецца выстаўка, на якой шмат цікавых матэрыялаў, спрод іх беспрэмыслена работнікі Ул. І. Леніна аб парані, партыям-дэмакратычным грамадскім кантролі, міжнародным значэнні вопыту Камуністычнай партыі.

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета Беларускай ССР выбары народных суддзяў раённых (гарадскіх) народных судаў Беларускай ССР назначаны на надзею 12 снежня 1965 г.

ПРАГРАМА ЦІКАВАЯ І ЗМЯСТОЎНАЯ

Самадзейныя калектывы Паліца заводна рыхтуюцца да з'езду партыі. Члены савета Паліца разам з прафсаюзнымі арганізацыямі і цэхавым інтэлектуальнай мастацкай самадзейнасці пачалі складанне рэпертуару канцэртаў, якіх будзе праводзіцца ў дні з'езду.

У дні святкавання 48-га гадавіны Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі работнікі літаратуры і мастацтва рэспублікі наладзілі шэфскія сустрэчы з воінамі Беларускай ваеннай акругі.

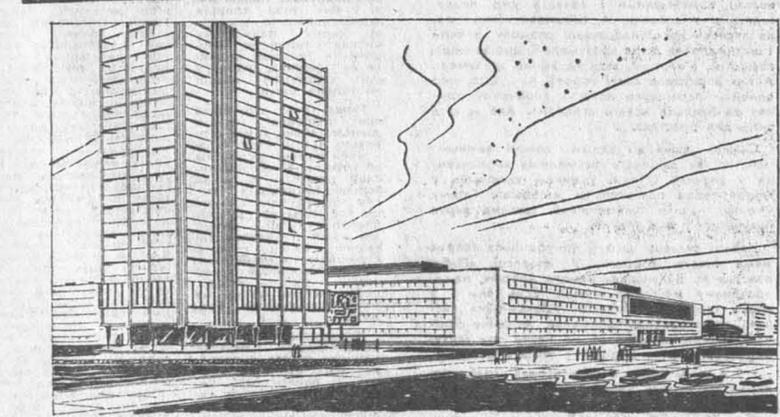
КАРОТКІЯ ВЕСТКІ

Крычэўская гарадская бібліятэка правяла ў клубе імя Фрунзе вечар «Змайтары за Савецкую Федэрацыю». З удзелам аб мастацкіх падзеях выступілі ўдзельнікі рэвалюцыі К. Чуманю і Францішкі Вялікай Аляксандравай В. Галяшчэўскай.

ПАКАЖУЦЬ АМАТАРЫ СЦЭНЫ

У дні святкавання 48-га гадавіны Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі работнікі літаратуры і мастацтва рэспублікі наладзілі шэфскія сустрэчы з воінамі Беларускай ваеннай акругі.

БЕЛАРУСЬ АРХІТЭКТУРНАЯ

Мал. А. Тічанюк.

ІНСТЫТУТ НАРОДНАЙ ГАСПАДАРКІ

Непадалёку ад Мінска, на Магілёўскай шашы, пачалося будаўніцтва новага комплексу будынкаў Інстытута народнай гаспадаркі. У адным з новых вучэбных корпусоў ужо ідуць заняткі. Сёння будуюцца антэны радыя.

Пачаўся будаўніцтва вышынёў будынка, архітэктары прапанавалі даць знізу да верхаў вертыкальны бетонныя рабры. Першы паверх будзе зроблены з жалезабетоннай рамы, з бону вугліцы ён будзе мець сцэпаныя втрынае шкло. Гэта надасць будынку лёгкасць і сучасны выгляд.

Пачаўся будаўніцтва вышынёў будынка, архітэктары прапанавалі даць знізу да верхаў вертыкальны бетонныя рабры. Першы паверх будзе зроблены з жалезабетоннай рамы, з бону вугліцы ён будзе мець сцэпаныя втрынае шкло. Гэта надасць будынку лёгкасць і сучасны выгляд.

ВЫБАРЫ НАРОДНЫХ СУДДЗЯЎ

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета Беларускай ССР выбары народных суддзяў раённых (гарадскіх) народных судаў Беларускай ССР назначаны на надзею 12 снежня 1965 г.

ВЫСОКАЯ УЗНАГАРОДА

За заслугі ў развіцці вышэйшага мастацтва і ў сувязі з шасцідзясяцігоддзем з дня нараджэння ўказам Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР народнаму мастаку Беларускай ССР БЕМБЕЛЬ Андрэй Ануфрыевіч узнагароджаны Генеровай граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.

МАЙСТРЫ МАСТАЦТВА—ВОІНАМ

У дні святкавання 48-га гадавіны Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі работнікі літаратуры і мастацтва рэспублікі наладзілі шэфскія сустрэчы з воінамі Беларускай ваеннай акругі.

Цэля прынялі салдаты і сержанты Н-скай часткі спектакль «Варобінічкі» па п'есе А. Салышкіна, які паказаў Дзяржаўны рускі драматычны тэатр імя М. Горькага.

ДЫСКУСІІ

На парадзе дз. ПРАБЛЕМЫ ДІЦЯЧАЙ ЛІТАРАТУРЫ

У ДЫСКУСІІ, што разгарнулася на старонках газеты «Літаратура і мастацтва», выказана ўжо многа сплушчых думак, заўваг і меркаванняў аб беларускай дзіцячай літаратуры, закрануць некаторыя важныя пытанні тэорыі. Размова вядзецца шырока, дэролі грунтоўна, з сапраўдным заклапочанасцю далейшым лёсам літаратуры для дзяцей.

На дыскусійных старонках ёсць, вядома, і нямала спрэчнага, неакрэсленага. Звяртаючы ўвагу, напрыклад, на тое, што пытанні дзіцячай літаратуры разглядаюцца ў дыскусіі некалькі разоў, аднак аднак аднак, што стварэцца ўражанне, нібыта гаворка ідзе аб не звязаных паміж сабой асобных літаратурах.

Без разгляду спецыфічных асаблівасцей, безумоўна, не абыходзіцца ў гаворцы аб дзіцячай літаратуры, але ж не менш важна падкрэсліць, што дзіцячая літаратура з'яўляецца неаддзяльна часткай усёй літаратуры. Гэтага думка была абгрунтавана яшчэ Вялікім, Чарнышэўскім, Дабралюбовым. Яе пацвердзілі і развіццё спецыфічнай дзіцячай літаратуры. Таму ці варта пісаць гэтак неакрэслена «калі падыходзіць да дзіцячай літаратуры з тымі ж высокімі патрабаваннямі, што і да літаратуры дарослых?»

СПЕЦЫФІКА дзіцячай літаратуры вызначаецца асаблівасцямі ўспрыняцця дзяцей, аб чым правільна пісаў В. Нікіфаровіч («ЛіМ» № 56, 13 ліпеня), а зусім не тэматычна, як гэта прагучала ў некаторых артыкулах. Спецыфічна дзіцячы тэма існуюць толькі ў літаратуры для самых маленькіх. Там, сапраўды, без каца, пэўніка, дожджыку, бярозкі, сонейка, бо, як трэба адзначыць Хв. Жыцко («ЛіМ» № 68, 24 жніўня), і ў час касмічных палятаў дзеці пачынаюць адкрываць свету з самых даступных і блізкіх ім рэчэй.

Нахрыта дзіцячыя песенкі і вершы не толькі выхоўваюць у малых любоў да прыроды, як пра гэта пісаў, нібы «праўдаўчыцца» перад заганата заўзятымі крытыкамі, І. Муравейкі («ЛіМ» № 71, 3 верасня). Яны даюць таксама дзецям першыя звесткі аб наваколным, развіваюць іх эстэтычныя пачуцці, іх фантазію, розум і мову, вучаць (безумоўна, у межах узросту) разумець, што такое добра і што такое дрэнна.

Пісаць для маленькіх, мусяць, асабліва цяжка: тут патрэбна мудрая прастата. У сувязі з гэтым мільёны ўспамінаюцца фальклору. У разнастайных жанрах беларускага дзіцячага фальклору — каляндарных, жартоўных песнях, пацешках, пастушках, казках і г. д. — вывілася пэўнае май-

М. ЯФІМАВА, кандыдат філалагічных навук

СПЕЦЫФІЧНАЕ АГУЛЬНАЕ

Беларускія пісьменнікі, якія пішуць для дзяцей мелодыяга ўзросту, шырока наследуюць традыцыю дзіцячага фальклору: яны выкарыстоўваюць яго характэрныя сюжэты, вобразы, мастацкія прыёмы, рытмы народных лічылак, дражнілак, загадак, вучаць у безмясечнае аўтару ўменню даць малюнак, поўны руху і дзеяння, умению гаварыць з дзецьмі адзасуўна і захапляюча.

Без гэтага наследвання не было б многіх твораў для дзяцей Я. Коласа, Я. Купалы, Зм. Бядулі, а таксама В. Віці, І. Муравейкі, Ул. Дубоўкі, А. Пысіна, Н. Гілевіча, А. Лойкі і інш.

Арыгінальна выкарыстаны традыцыі дзіцячага фальклору ў кнізе В. Віці «Дударыкі», якая ўпаміналася ўжо ў дыскусіі. З добрым густам, з сапраўдным майстарствам пэст апрацаваў беларускія народныя вершы і песні, удала ўвёў элементы новага, сучаснага. Зайздроснай прастаёй і непэўнасцю, яркаю вобразаву вызначэннямі і твора «Дударыка» з уласнаўтарскім сюжэтам.

У добра народнай традыцыі напісана кніга загадак Н. Гілевіча «Сіні домік, сіні дом». Кніжка выйшла яшчэ ў 1961 годзе, але я мушу сказаць аб ёй некалькі слоў, бо хочацца, каб аўтар і іншыя нашы пісьменнікі не забывалі гэты любімы дзецям жанр.

Загадкі Н. Гілевіча вельмі дакладнаюць кожнае слова, які захапляюць дзяцей гучнай рыфмай, добраўзвучай ўсмешкай аўтара:

Веленькая бочка
На ёй ні сучоўка.
Ні аўраччана,
Ні дна
Ні хвост бы
Ільняны адна.

Да кожнай загадкі ў кнізе дзецца малюнак, на якім сярэд некалькіх предмету ёсць і той, што павінен дапамагчы знайсці правільны адказ.

Дзеці з радасцю ўключваюцца ў гульню, прапанаваную аўтарам, яны адрабцоў, супастаўляюць рэчы і з'явы, гэта стварае ўпэўненне на развіццё іх мыслення, назіральнасці і кемлівасці.

Пэўна, заўсёды добры кантакт з юным чытачом у К. Булды, А. Волскага, І. Муравейкі, А. Пысіна, якія умеюць падтрымаць падараваную дзецям самай прыродой здольнасць успрымаць жыццё радасна і свежа, умеюць — кожны пэсьмойму — знайсці патрэбны тон у размове з чытачом.

Можна назваць нямала добрых зборнікаў для малых, але ж, сапраўды, пляскаць у лодкі пакуль

артыкул І. Нісневіча «Жывая крыніца». Пытанні выкладання роднай літаратуры ў сярэдняй школе разглядае Р. Родчанка. Пра Міхайлу Грамыку ў сувязі з яго 80-годдзем разказвае С. Шушчэвіч. Пад рубрыкай «Сярод кніг» — артыкул В. Бурана (пра кнігу В. Быкава «Адна ноч») і А. Лойкі (пра кнігу А. Багдаючына «Старонкі з жыцця М. Горькага»). З кароткімі рэцэнзямі на кнігу Ул. Бойкі «Маўклівае размова» і А. Макаравіча «Ад песні і думак народных» выступаюць Б. Лобан і А. Майсейчык.

Працягваецца друкаванне матэрыялаў да слоўніка сінанімаў і блізказначных слоў М. Кляшчэ.

З публіцыстычным артыкулам пра М. І. Калініна «Вялікі друг беларускага народа» выступае ў часопісе Ул. Якутаў. Пра сустрэчы з Якутам Коласам піша П. Рунец, Міхася Чароту прысвечвае свой матэрыял Г. Каханюк.

Зусім не таму, што сярэд кніг для малодшага ўзросту многія нудальны (аб гэтым пісалі С. Марчанка, В. Нікіфаровіч), а таму, што дзецям малодшага школьнага, ды і дашкольнага, узросту, ўжо недастаткова адных казак, вершаў і аповяданняў-замалювак аб прыродзе, — тыя прагнуць больш грунтоўнага пазнання рэчаіснасці, для іх трэба больш шырока адкрываць дзверы ў дзісны і прывабны наваколны свет. А ў гэтыя адносінах нам якрая няма чым пахваліцца.

Нашы пісьменнікі павінны смялей пашыраць тэматычныя даяльня літаратуры для малодшага ўзросту. Маленькія чытачы чакаюць ад іх творы, якія б даступны і захапляюць разказвалі аб прафесіях, аб мінулым, сучасным і будучым Радзімы, аб падвёгах бацькоў, слаўных справах аднагодкаў і г. д.

МНОГІЯ ўдзельнікі дыскусіі, у прыватнасці, Ул. Жыцко, Я. Каршукоў, М. Герчык, Э. Гурэвіч, закраналі праблемы развіцця літаратуры для падлеткаў.

У самым пачатку артыкула «Лялечныя кукот і вялікі свет» Э. Гурэвіч («ЛіМ» № 58, 20 ліпеня) паставіла пытанне, якое хвалюе ўсіх нас: як беларуская дзіцячая літаратура адказвае на запатрабаваны час? Развешаны аб маней кашы і лялечным кукоту з'явілася, відаць, адказам на гэтае пытанне. Думалася, што аўтар абгрунтаваў выказаную думку, прывядаў канкрэтныя прыклады, доказы. Аднак разважаны гэтага абрабавалі на паўслово, павілі ў паветры, як хмара, што не прапільса дажджом.

І мне здаецца, невыпадкава ў Э. Гурэвіч не атрымаўся размова аб лялечным кукоту: сучасная дзіцячая літаратура для падлеткаў як ніколі багатая на важныя тэмы (іншая справа — як вырашаюцца гэтыя тэмы).

Беларускія дзіцячыя пісьменнікі пішуць аб рэвалюцыі, вялікім Леніне, аб падвёгах народа ў грамадзянскай і Айчынай войнах. Яны імкунца пазнаёміць дзяцей з жыццём выдатных пэстаў рэспублікі, разказваюць пра даяльчы часы прыгожы, аб прыродзе роднага краю, аб школе і г. д.

Безумоўна, многія важныя праблемы яшчэ не ўзняты, не ўсе тэмы асвоены ці распрацаваны як след, але бясспрэчна застаецца факт пастаўлення, росту нашай літаратуры для дзяцей.

Галоўная наша бяда — бяда надзвычай вяліка — у мастацкай недаканаласці многіх твораў. Не гэта найбольшую ўвагу звярнуў і наставіў М. Зубоўскі, артыкулам якога адзначае дыскусію («ЛіМ» № 50, 22 чэрвеня). М. Зубоўскі пісаў аб ілюстрацыйнасці, агонічным дыдэкаце, схематычнасці мастацкіх твораў, аб адсутнасці ў некаторых дзіцячых кнігах сапраўднай раматныкі. Аб многіх з гэтых хібаў пісалі і іншыя ўдзельнікі дыскусіі.

Гаварылася таксама і аб сухасці мовы многіх кніжак для дзяцей. Гэта вельмі сур'езны пэрокр. Для дзіцячага пісьменніка асабліва важна ўменне ствараць слоўны малюнак, умение напоўніць кожны радок твора жывымі аддэннямі чалавечых пачуццяў. Ул. Маякоўскі пісаў, што кожнае слова дзіцячай кнігі павінна быць зроблена з сэрца, а не з ваты.

Ці можа, напрыклад, узрушыць юнага чытача, абудзіць яго фантазію і ўзруенне вост тактэ: «Цяпер на месцы перагоў узведзена гідрэлектрастанцыя, гіганцкая пляцына перагарадзіла, уціхамірыла раку. Электрастанцыя вырацоўвае электрычны ток (даўно, што не цукеркі — М. Я.). Па правадах (быццам падлетак гэтага не ведае! — М. Я.) ён вянчыць у гарады, вёскі, на заводы і фабрыкі, у школы і бібліятэкі...»

Зусім не таму, што сярэд кніг для малодшага ўзросту многія нудальны (аб гэтым пісалі С. Марчанка, В. Нікіфаровіч), а таму, што дзецям малодшага школьнага, ды і дашкольнага, узросту, ўжо недастаткова адных казак, вершаў і аповяданняў-замалювак аб прыродзе, — тыя прагнуць больш грунтоўнага пазнання рэчаіснасці, для іх трэба больш шырока адкрываць дзверы ў дзісны і прывабны наваколны свет. А ў гэтыя адносінах нам якрая няма чым пахваліцца.

Нашы пісьменнікі павінны смялей пашыраць тэматычныя даяльня літаратуры для малодшага ўзросту. Маленькія чытачы чакаюць ад іх творы, якія б даступны і захапляюць разказвалі аб прафесіях, аб мінулым, сучасным і будучым Радзімы, аб падвёгах бацькоў, слаўных справах аднагодкаў і г. д.

МНОГІЯ ўдзельнікі дыскусіі, у прыватнасці, Ул. Жыцко, Я. Каршукоў, М. Герчык, Э. Гурэвіч, закраналі праблемы развіцця літаратуры для падлеткаў.

У самым пачатку артыкула «Лялечныя кукот і вялікі свет» Э. Гурэвіч («ЛіМ» № 58, 20 ліпеня) паставіла пытанне, якое хвалюе ўсіх нас: як беларуская дзіцячая літаратура адказвае на запатрабаваны час? Развешаны аб маней кашы і лялечным кукоту з'явілася, відаць, адказам на гэтае пытанне. Думалася, што аўтар абгрунтаваў выказаную думку, прывядаў канкрэтныя прыклады, доказы. Аднак разважаны гэтага абрабавалі на паўслово, павілі ў паветры, як хмара, што не прапільса дажджом.

І мне здаецца, невыпадкава ў Э. Гурэвіч не атрымаўся размова аб лялечным кукоту: сучасная дзіцячая літаратура для падлеткаў як ніколі багатая на важныя тэмы (іншая справа — як вырашаюцца гэтыя тэмы).

Беларускія дзіцячыя пісьменнікі пішуць аб рэвалюцыі, вялікім Леніне, аб падвёгах народа ў грамадзянскай і Айчынай войнах. Яны імкунца пазнаёміць дзяцей з жыццём выдатных пэстаў рэспублікі, разказваюць пра даяльчы часы прыгожы, аб прыродзе роднага краю, аб школе і г. д.

Безумоўна, многія важныя праблемы яшчэ не ўзняты, не ўсе тэмы асвоены ці распрацаваны як след, але бясспрэчна застаецца факт пастаўлення, росту нашай літаратуры для дзяцей.

Галоўная наша бяда — бяда надзвычай вяліка — у мастацкай недаканаласці многіх твораў. Не гэта найбольшую ўвагу звярнуў і наставіў М. Зубоўскі, артыкулам якога адзначае дыскусію («ЛіМ» № 50, 22 чэрвеня). М. Зубоўскі пісаў аб ілюстрацыйнасці, агонічным дыдэкаце, схематычнасці мастацкіх твораў, аб адсутнасці ў некаторых дзіцячых кнігах сапраўднай раматныкі. Аб многіх з гэтых хібаў пісалі і іншыя ўдзельнікі дыскусіі.

Гаварылася таксама і аб сухасці мовы многіх кніжак для дзяцей. Гэта вельмі сур'езны пэрокр. Для дзіцячага пісьменніка асабліва важна ўменне ствараць слоўны малюнак, умение напоўніць кожны радок твора жывымі аддэннямі чалавечых пачуццяў. Ул. Маякоўскі пісаў, што кожнае слова дзіцячай кнігі павінна быць зроблена з сэрца, а не з ваты.

Ці можа, напрыклад, узрушыць юнага чытача, абудзіць яго фантазію і ўзруенне вост тактэ: «Цяпер на месцы перагоў узведзена гідрэлектрастанцыя, гіганцкая пляцына перагарадзіла, уціхамірыла раку. Электрастанцыя вырацоўвае электрычны ток (даўно, што не цукеркі — М. Я.). Па правадах (быццам падлетак гэтага не ведае! — М. Я.) ён вянчыць у гарады, вёскі, на заводы і фабрыкі, у школы і бібліятэкі...»

[Заканчэне на 2-й стар.]

ЧАСОПІСЫ ў лістападзе

«ПОЛЫМЯ»

Чарговы нумар часопіса багаты на паэзію. Надрукаваны нізі вершаў П. Панчанкі і А. Пысіна, творы М. Грамыкі і М. Шаўчэка. Тут жа — народныя песні з Брэстчыны і Віцебшчыны, сабраўныя В. Гусціновічам.

Захачываецца друкаванне рамана І. Мележа «Полых наваліны» і нерыса І. Дуброўскага «Змяныя вузлы». Змешчана аповяданне І. Чыгрынава «Чайкі на хвалях».

З публіцыстычным артыкулам пра М. І. Калініна «Вялікі друг беларускага народа» выступае ў часопісе Ул. Якутаў. Пра сустрэчы з Якутам Коласам піша П. Рунец, Міхася Чароту прысвечвае свой матэрыял Г. Каханюк.

«МАЛАДОСЦЬ»

Часопіс адкрываецца новай аповесцю А. Савіцкага «Самы высокі паверх». Заповесцю «Баравое рэзка» выступае Б. Сачанка.

У раздзеле «У свеце мастацтва» — артыкул І. Нісневіча «Жывая крыніца». Пытанні выкладання роднай літаратуры ў сярэдняй школе разглядае Р. Родчанка.

Пра Міхайлу Грамыку ў сувязі з яго 80-годдзем разказвае С. Шушчэвіч. Пад рубрыкай «Сярод кніг» — артыкул В. Бурана (пра кнігу В. Быкава «Адна ноч») і А. Лойкі (пра кнігу А. Багдаючына «Старонкі з жыцця М. Горькага»). З кароткімі рэцэнзямі на кнігу Ул. Бойкі «Маўклівае размова» і А. Макаравіча «Ад песні і думак народных» выступаюць Б. Лобан і А. Майсейчык.

«БЕЛАРУСЬ»

Багаты раздзел «Кнігі і час». Тут артыкулы А. Лойкі пра беларускую паэзію, Ф. Яфімава пра паэзію Э. Барыскага, рэцэнзіі Ул. Юрчанкі (на кнігу І. Лада, А. Пісаржэўскага «Контур будучыні»), Б. Бурына (на «Ранішня росы» Я. Скрыгана), пераклады Я. Семіянона з кнігі чэшскага паэта і празаіка Л. Ашкензі.

Уражанні аб талдыкскім мастацтве дзельша І. Нісневіч, пра будні нашага ТЮГА разказвае то дзірэктар Ул. Стэльмах.

Як заўсёды, у часопісе ёсць «Фэтактэбл «Маладосці», адзель сатыры і гумару, матэрыялы пра сёньнішні дзень беларускіх спартсменаў.

Праца прадстаўлена аповяданнямі М. Ткачова «Жарынка» і І. Сінюскага «Братачка».

Беларускаму радзе, якое адзначае свабэ саракагодзе, прысвечаны артыкул Г. Аляксандрава, балерына А. Каржанковіч — артыкул М. Модэль.

Д. Бугаёў рэцэнзуе ў часопісе новую кнігу Р. Шкрабы «Характар, стыль, дэтал». Ан. Шаўня — першы зборнік аповяданняў І. Чыгрынава «Птушкі ляцяць на волю». В. Бандрюк і А. Філдосі разглядаюць кнігу П. Ахрыменкі «Беларускія песні і казкі».

